

XI. 1 ⁸/₃ Q.

(cat. 4, 22-33^b)

*De facultate iurid. Lipsiensi per Barthol.
Lebnh. Schwendendorffum et Aug. Genes
Cappovianum illustrationi reddita 24*

PROCANCELLARIUS.
LÜDERUS. MENCKE.
JC.

FACULTATIS. JURIDICÆ. LIPSIENSIS.
ORDINARIUS. ANTECESSOR. PRIMARIUS. SU-
PREMÆ. CURIÆ. PROVINCIALIS. ASSESSOR. EC-
CLESIAE. CATHEDRALIS. QUÆ. MARTISBURGI.
EST. CANONICUS. ACADEMIÆ. DECENVIR.
ET. MINORIS. PRINCIP. COLLEGII.
SENIOR.

• ACTUM. SOLEMNEM.
• PROMOTIONIS. DOCTORALIS.
BINORUM.
• JURIS. LICENTIATORUM.
INDICAT.

ET.
AD. EUNDEM. IN. TEMPLO. PAULINO.
CELEBRANDUM.
FESTI. SECULARIS. DIE. SECUNDO.
OFFICIOSE. INVITAT.

27
L. M. Inbriga
42

LIBRARIUS MINOR

TABLETTA IN DICIONARIIS
LIBRARIUS MINOR

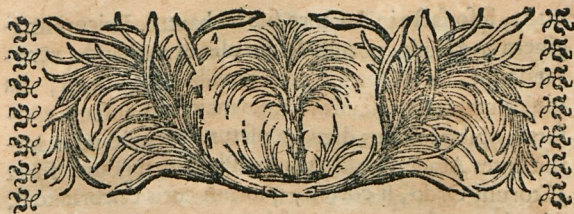
LIBRARIUS MINOR

LIBRARIUS MINOR

LIBRARIUS MINOR

LIBRARIUS MINOR

B. C. D.

*U*tile est Reip. nobiles homines esse dignos majoribus suis, & quia valet apud nos clarorum hominum, & bene de ReP. meritorum memoria, etiam mortuorum. Ita actu recte merentium & post fata commendandorum memoriam non patitur perire Cicero (a) reprehenditq; Epicureos, qui, voluptatibus addicti, insanire dicebant eos, qui Reip. esse consulendum, officii rationem in omni vita, non commodi, habendam, subeunda esse pro patria pericula, vulnera excipienda, mortem oppetendam, ducebant. Degeneres enim isti Epicuri sectatores, voluptati non imperabant, sui Ducis exemplo, qui idem fere, quod Virtus designat, sub nomine voluptatis, referente Seneca, indicabat, (b) & quam, non sine improbitatis sensu, prodigebant famam,

(a) Cicero *Orat. pro P. Sextio. c. 21.*

(b) *L. Ann. Seneca. de Vita Beata, c. 12. seq.*

mam, ipso facto in Auctore suo tuebantur, Epicuri imaginem in tabulis, poculis & annulis exprimendo venerandoque. (c) Quæ res uti Gentilibus decora est, ita multò magis Christianis Virtutes majorum, instar Cynosuræ, observantibus digna censetur. Itaque inter imminentes Academiæ Seculares Plausus ingratus foret Jctorum Ordo, si eorum, quorum curis celebritatem, splendorem & ornamenta debet, immortalè quæ memoriæ conservare cupit, modesta encomia prætermitteret. Non tangam nunc eos, qui clavum illius tenuerunt & gubernacula tractarunt, quippe de quibus agendi futura est in posterum occasio, sed reliquos, qui pro Justitia nocturnas susceperunt diurnasque, in salutem multorum, vigiliis commemorabo, non tam dicturus quantum eorum virtus & mea observantia exposcit, quàm tenui penicillo laudatissimos labores, ut ex ungue Leones cognoscantur, delineaturus. Ut verò instituto serviam, non recensero ex seculo præfenti celeberrima *Wirtbiorum*, *Heilandorum*, *Romanorum*, *Borniorum*, *Schacherorum* nomina, quorum sollicitudine illustrata est Facultatis nostræ fama & ultra Germaniæ fines propagata, neque *Amadæum Eckholtum*, quem Austria Saxoniam dedit ornandam, ne brevitatem magis attrivisse eorum existimationem, quàm representasse, videar. Potius præteritis hisce, qui Siderum instar Facultatem laudatissimam hodiè illustriorem reddunt, ad vita novissimè functos *Duum Viros*, quibus eadem plurimum debet ac debita est, videlicet *Bartholomæum Leon-*

(c) Cicero. de finib. bon. & mal. c. 3.

Leonhardum Swendendorfferum & Augustum Benedictum Carpozovium, Jctos, respiciam: quandoquidem horum imago ac viva laborum memoria ita singulorum obversatur oculis, ut non sine macula præteriri, commendari verò non pro animorum virtute, qua excellabant, sed pro ingenii modulo, queant. Sicuti autem, ingravescente jam ætate, Pomponius singulari cupiditate discendi arsit; ita *Swendendorfferus* noster proficiendi publicoque serviendi curam, non nisi cum ultimo vitæ momento deposuit, sudoribus, in commune decus Justitiæ exantlandis, immoriturus. Et huic quidem ad apicem eruditionis in Jure attingendum nihil defuisse censeo; siquidem tam Natura quam Ars boni & æqui in eum ornandum conspirasse videtur. DEUS enim, Auctor Naturæ, solidis instructum viribus ita corroboravit, ut nec vitæ vicissitudines, nec immixtæ felicitatibus molestiæ, vigorem notabiliter consumerent frangerentve. Hinc plurimum temporis, quod necessaria quies apud alios occupat, doctis impendebat chartis, & parcos in vinum, in oleum liberales, faciebat sumtus, ac valetudo adeo constans laborum gravitatem levabat, ut, admirando plane exemplo, ab A. 1669. ad 1705. singulis Supremæ Provincialis Curia nostræ Terminis interesset, atque, styli & Justitiæ moderamine, universis subsidio veniret. Præterea auspicato Causarum Patrociniis ab initio destinatus, tam exactè causas oravit, ut in se omnium ora oculosque converteret, posteaquæ, judicandi officio sanctissimè functus, Saxoniam emolumentis, ceu lucubrations

Fibigiana, Eckoltiana, Feudales, Actionum materiam
exhaurientes aliaque testantur, quicquid peritia ac ex-
perientia, utraque via, comparaverat, consecraret.
In docendo quam salutaris instituto Theoriae Praxeosque
Exercitia consociaverit, Gordiosque Legum Nodos,
Philosophiae & Juris scientia adjutus, solverit, publica
edocent scripta, etiam sola immortalitatem nominis pa-
ritura. Tantis virtutibus paria destinavit praemia Coeli
Benignitas, sive enim auctoritatem quasitam, sive Aca-
demiae erga ipsum fiduciam, sive consilii copiam, sive
ex senio profectam felicitatem intuear, summa in eo-
dem deprehendo omnia, quem tanquam Oraculum
ICTorum consulebant Prudentes, ut Seniore[m] tota ve-
nerabatur Universitas, Reverendum Capitulum Cathe-
drale, quod est Martisburgi, in arduo Decani munere
suspiciebat, & Socerum ex voto fluentes Filiarum, va-
ria virtute ornatissimarum, hymenaei in Familia & Ge-
nerorum felicitate acquiescere jubebant, posteaquam
rarissimo optimoque omine diu socias junxerat cum Pa-
tre de venerando curas, in supremae Curiae Provincialis,
Professorum, Decem-Virorum & Facultatis Juridicae
Collegio, Capituloque Martisburgensi. Tam insignem
laude vitaque Virum Musa vetat mori. Ad alterum ex
Duum Viris supra laudatis transiens, *Augustum Benedi-
ctum Carpozovium* puto, Jctum, tacitam in ipso Nomine
commendationem haerere sentio, quod Fama intermo-
ri apud Eruditos non ante permittet, quam, Mundo in
ruinam flammamque verso, meritorum hujusmodi
omnium una erit oblivio. Iuprimis ipsum candor
-idi
amor-

amorque in Amicos & Academiam perennaturis credi
monumentis cupit, maximè cum Integritas animi Pie-
tasque cum dotibus Jurisprudentiæ haud vulgaribus in
fidelem, nec infructuosam, coierit societatem. Do-
ctorem enim sine pari, Perillustrem *Jacobum Ber-
nium*, Jctum, nactus, è Ducis tam Excellentis Scho-
la ad RemP. accessit, acris, limati subactique judi-
cii vim in Cathedra Foroque proditurus. Et quia
id beneficii emerfuris præbet Lipsia, ut uberrimam pro-
ficiendi occasionem, per munerum diversitatem, præ-
stet, eodem gavifus ususque in Suprema Provinciali Cu-
ria, Consistorio, Facultate Juridica & Docendi Officio,
isto cum successu labores pertulit, ut experientiæ rara
felicitas senectutem inprimis, quam habebat satis tran-
quillam, ornaret evcheretque. Quoniam autem bene
viviennes malè nequeunt mori, infinita Coeli Gratia adeò
compositos ad emigrationem exoptatissimam ipsi dedit
spiritus, ut vasa colligenti iterque extremum post delibe-
rationem ingredienti esset similis, suoque exemplo rectè
mori doceret. Non potui verò dememinisse eorum,
quos dixi, Jctorum, siquidem ipsorum doctrinæ, fi-
dei, amori plurimum in docendo judicandoque acce-
ptum fero. Quod reliquum est, nostra Facultas
Juridica decrevit Doctorales in Jure Honores Duum-
Viris, quibus nuperrimè Licentiæ gradum contulit.
Cum igitur *in ipso Seculari Fessto* meritis ipsorum
receptisque solennitatibus satisfaciendum sit, &
SACRA MAJESTAS REGIA,

Admi-

Administratorio nomine Episcopatus Martisburgensis, pro Reverendissimo Serenissimoque Principe ac Domino, DOMINO MAURITIO GUILIELMO, Duce Saxonia, Julia, Clivia, ac Montium, ut & Angria & Westphalia, modo dicti Episcopatus Martisburgensis Postulato, Landgravio Thuringia, Margravio Mismia, nec non Superioris & Inferioris Lusatia, Comite Principali Dignitate Hennebergico, Comite Marca & Ravensberga, Domino in Ravenstein, &c. Domino meo Clementissimo, Pro-Cancellarii vices mihi benignissime indullerit, Ritui huic, Feriato Die secundo, qui incidit in d. 5. Decembris, vacare animus est. Itaque Rectorem Academia Magnificum, Comites Illustrissimos, Utriusque ReiP. Proceres, ut & Generosissimos Nobilissimosque Studiosos, Omnesque alios nostro Ordini faventes, ut benevola sua, quam exoro, praesentia, Panegyrim istam, in Templo Paulino peragendam, exornare velint, submisse contendo, gratæ mentis pignus prompto obsequio nunquam non luiturus. Dab. Lipsiæ. Kalendis Decemb. An. MDCCIX.

L I P S I Æ,
Literis IMMANUELIS TITIL.

Yc6769

Sb.

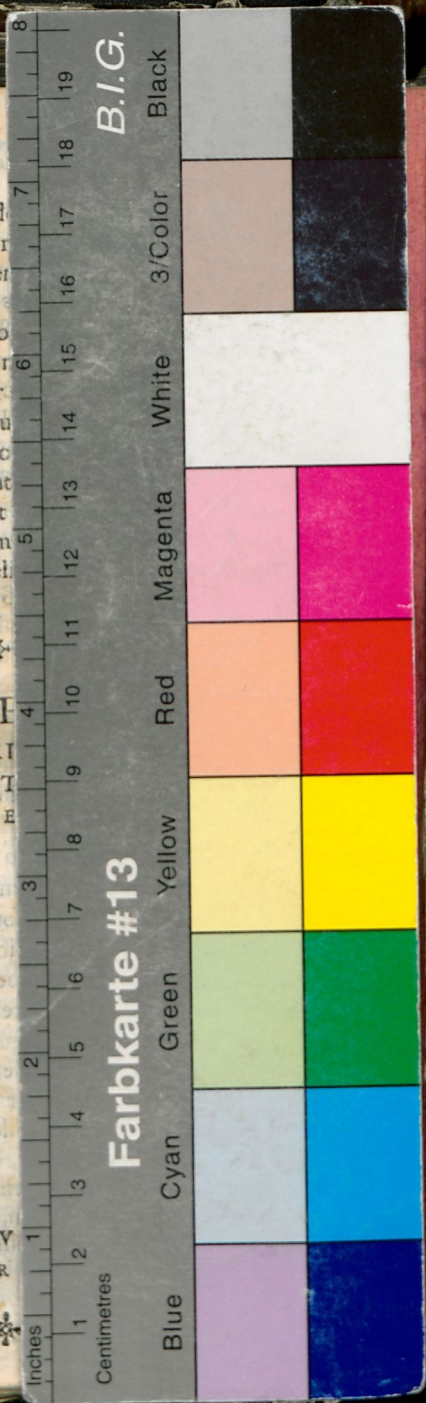
Retbr ✓ 9.1.01

N.C.

1077

*De facultate iurid. Lipsiensi per Bartholomaeum
Leonh. Schwendendorffensem et Aug. Benne
Cappovianum illustrationi reddita* 24

PROCANCELLARIUS.
LÜDERUS. MENCKE.
JC.

FACULTATIS. JURIDICÆ. LIPSIENSIS.
ORDINARIUS. ANTECESSOR. PRIMARIUS. SU-
PREME. CURIÆ. PROVINCIALIS. ASSESSOR. EC-
CLESIAE. CATHEDRALIS. QUÆ. MARTISBURGI.
EST. CANONICUS. ACADEMIÆ. DECEMVIR.
ET. MINORIS. PRINCIP. COLLEGII.
SENIOR.

• ACTUM. SOLEMNEM.
PROMOTIONIS. DOCTORALIS.
BINORUM.
JURIS. LICENTIATORUM.
INDICAT.

ET.
AD. EUNDEM. IN. TEMPLO. PAULINO.
CELEBRANDUM.
FESTI. SECULARIS. DIE. SECUNDO.
OFFICIOSE. INVITAT.

L. M. Lubig 27

